

Arrest

nr. 70 831 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Russische origine te zijn. U heeft twee minderjarige dochters, namelijk S. K. (...) (O.VX) en S. M. (...) (O.V. X).

In de zomer van 1994 huwde u traditioneel met G. S. (...) (O.V. X) en registreerde dit huwelijk wettelijk op 11 maart 2002 te Grozny. Uw man vertrok uit Tsjetsjenië in maart 2007, naar aanleiding van bepaalde problemen in zijn land van herkomst. In België verkreeg hij in juli 2007 de status van erkend vluchteling. Zelf heeft u nooit problemen gekend in Tsjetsjenië. In augustus 2007 kreeg u een telefoontje van uw man. Hij vertelde dat hij u en uw kinderen zou meenemen naar België maar dat u eerst uw documenten in orde moest brengen. Aangezien u ingeschreven was bij uw familie in Shimsk, Novgorod-

district in Rusland, kon u bepaalde documenten enkel daar verkrijgen. Vervolgens vertrok u naar Shimsk en verbleef er bij uw ouders tot uw vertrek naar België in december 2009. Gedurende die tijd werkte u als poetsvrouw. Tijdens uw verblijf in Shimsk ging uw oudste dochter, S. K. (...) (O.V. 6.553.049) naar school. Daar werd zij gepest door haar klasgenoten omwille van haar Tsjetsjeense achtergrond. Zelf kende u geen problemen gedurende uw verblijf in Shimsk. In augustus 2009 haalde u uw internationaal paspoort af, met het oog op uw vertrek naar uw man in België. Het reisbureau dat uw reis organiseerde, regelde voorts ook uw visum, uitgereikt door Finland. Het reisbureau raadde u aan om eerst uw visum te activeren alvorens uw reis naar België aan te vatten. Dus staken u en uw kinderen op 6 of 7 december 2009 de Finse grens over en keerden dezelfde dag nog terug naar Shimsk om er bustickets te kopen. Op 16 december 2009 vertrok u uit Pskov, nabij Shimsk met een toeristische bus via Wit-Rusland naar Warschau, Polen. Daar passeerde u de Schengen-grens en werden uw paspoorten gecontroleerd. In Warschau nam u een tweede bus naar Brussel waar u op 18 december 2009 aankwam. Op 31 december 2009 vroeg u asiel aan. U heeft nog steeds contact met uw ouders in Shimsk. Verder is er niets voorgevallen in Rusland of Tsjetsjenië sinds uw vertrek naar België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw rijbewijs en uw huwelijksakte. Voorts toont u nog uw internationaal paspoort en die van uw twee dochters.

B. Motivering

U verklaart zelf geen specifieke vrees te hebben met betrekking tot uw vertrek uit de Russische Federatie. Uw dochter werd wel gepest door haar klasgenoten op basis van haar etnische origine. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u uw land van herkomst vrijwillig en zonder vrees voor uw leven, veiligheid of fysieke integriteit hebt verlaten.

Ten eerste verklaart u zelf geen vrees te hebben. U wil niet terug naar de Russische Federatie omdat u bij uw man wil zijn. (CGVS p. 13) U verklaart verder dat uw man ook de reden was waarom u vertrokken bent. U kwam immers naar hier om uw man te vervoegen. (CGVS p. 11) Met deze reden in het achterhoofd bent u vervolgens ook uw reispoort en die van uw kinderen gaan halen. (CGVS p.7) Voorts verklaart u geen problemen gehad te hebben, niet in Tsjetsjenië en niet in Rusland. (CGVS p. 12 en 13). Zo zegt u dat uw man problemen had in Tsjetsjenië maar u niet. (CGVS p. 13) Uw verklaringen tonen zeer duidelijk aan dat u geen problemen kent of gekend hebt in de Russische Federatie en enkel naar België vertrokken bent met het oog op de hereniging met uw man.

Ten tweede wijst ook het feit dat u in augustus 2009 uw internationaal paspoort en dat van uw kinderen langs de officiële weg zonder problemen verkreeg niet op enige problemen met de autoriteiten in de Russische Federatie. (CGVS p. 7) Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, krijgt men immers enkel een internationaal paspoort uitgereikt na uitgebreide controle door de Russische federale veiligheidsdienst, de FSB.

Ten derde toont uw langdurig verblijf in Rusland, na het vertrek van uw man, aan dat u, zoals u reeds verklaarde, geen vrees had om daar te verblijven. U verklaart van maart 2007, de vertrekdatum van uw man, tot augustus 2007 in Tsjetsjenië gewoond te hebben. (CGVS p. 11) Vervolgens bent u bij uw ouders in Shimsk gaan wonen, voornamelijk zodat u uw documenten voor uw reis naar België van daaruit kon regelen. (CGVS p. 11 en 12) U verbleef in Shimsk tot aan uw vertrek op 16 december 2009. (CGVS p. 9) Uw verblijf in de Russische Federatie gedurende meer dan twee jaar, draagt verder bij tot de vaststelling dat u geen vrees voor vervolging kende in uw land van oorsprong.

Tot slot verklaart u dat enkel uw dochter problemen kende na uw verhuis naar Shimsk. Omwille van haar Tsjetsjeense achtergrond werd zij door haar klasgenoten gepest en uitgescholden als terrorist. (CGVS p. 12) Verder vertelt u dat zij vanaf de eerste dag in de school tot vlak voor uw vertrek gepest werd. (CGVS p. 12) Soms verminderden de pesterijen en flakkerden deze later opnieuw op. (CGVS p. 12) Het Commissariaat-generaal acht de problemen van uw dochter omwille van haar Tsjetsjeense achtergrond onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Uw dochter werd enkel gepest door haar klasgenoten, hetgeen wel vaker voorkomt op school. Zo werd zij enkel beledigd door haar soms terrorist te noemen. De pesterijen kwamen ook sporadisch voor en het onvoldoende zwaarwichtig karakter wordt voorts aangetoond door het feit dat uw dochter tot aan uw vertrek naar dezelfde school bleef gaan.

Op basis van voorgaande redenen, dient geconcludeerd te worden dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daarenboven attesteren de documenten die u voorlegt, met name uw rijbewijs, huwelijksakte, internationaal paspoort en deze van uw twee dochters, enkel uw identiteit en die van uw dochters, hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat in hoofde van uw echtgenoot, G. S. (...) (O.V. 6.062.795), op 16 juli 2007 door het Commissariaat-generaal werd besloten tot de erkenning van

de vluchtelingenstatus. Gezien bovenstaande argumentatie kan in uw hoofde een zelfde beoordeling van uw asielaanvraag als voor uw echtgenoot echter niet worden verantwoord.

Er kan nog worden opgemerkt dat er in de Vreemdelingenwet een geëigende procedure is voorzien voor verblijfsaanvragen in België op basis van gezinshereniging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht. Verzoekende partij herhaalt hiertoe op summere wijze het door haar voorgehouden asielrelaas en argumenteert dat het een reuzengroot verschil is tussen het pesten op een Belgische school en het pesten van een Tsjetsjeens meisje op een Russische school. *“Het uitschelden van een jong meisje voor een terrorist kan ongetwijfeld leiden tot agressie en zelfs seksuele aanranding. Indien geweten is dat een meisje de dochter is van een Tsjetsjeens vrijheidsstrijder, kan dit tot toestanden leiden van ware psychische terreur, die op hun beurt aanleiding kunnen geven tot depressie, zelfs gepaard gaande met zelfmoordneigingen”* aldus verzoekende partij. Verzoekende partij voegt er nog aan toe dat de aversie van de Russen tegenover de Tsjetsjenen kan leiden tot geweldplegingen tegenover Tsjetsjenen die werkloos zijn.

2.2. Waar verzoekende partij op erg summere wijze haar reeds eerder voorgehouden asielrelaas herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Het betoog van verzoekende partij dat het pesten op school in België totaal anders is dan het gepest worden van een Tsjetsjeense scholier in Rusland betreft een blote bewering die met geen enkele concrete objectieve informatie wordt onderbouwd. De opsomming van diverse vormen van agressie die mogelijk tegen Tsjetsjenen zouden kunnen worden gepleegd, betreft een hypothetische bewering die geen afbreuk doet aan de desbetreffende motivering van verwerende partij. Verzoekende partij stelt bij het verhoor op het Commissariaat-generaal van 2 augustus 2011 dat de pesterijen naar haar dochter toe in de twee jaar dat zij op deze school verbleef, van augustus 2007 tot het ogenblik van vertrek uit het land van herkomst eind 2009, slechts sporadisch voorkwamen (administratief dossier, stuk 4, p. 12). De motivering van verwerende partij dat het sporadisch karakter van deze pesterijen en het aanwezig blijven op deze school tot op het ogenblik van vertrek getuigt van een onvoldoende zwaarwichtig karakter van deze pesterijen waardoor desbetreffend niet kan gesproken worden van een vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lopen van ernstige schade, wordt door verzoekende partij op generlei wijze weerlegd. Immers de vermelding dat *“een verandering van school, op de lange duur, geen verschil uitmaakt”* doet geen afbreuk aan de vaststelling dat deze pesterijen slechts sporadisch waren en dat de dochter van verzoekende partij ondanks het voorkomen van het pestgedrag vanaf de eerste dag toch twee jaar lang op dezelfde school bleef waardoor deze voorgehouden problemen terecht als niet zwaarwichtig worden aangeduid.

Uit de vaststellingen dat voormelde problemen op school duidelijk niet zwaarwichtig zijn en dat verzoekende partij zelf geen problemen heeft gekend, besluit verwerende partij terecht tot de niet erkenning van de vluchtelingenstatus en de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.3. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT